

Næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Grænsegendarmeriet.

(Første Behandling findes i Tidenden, Sp. 4742 ff.).

Lovforslagets Paragrafer sattes under Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Paragraffer og dets Overgang til 3die Behandling.

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forandring i Lov Nr. 88 af 8de Maj 1894 om Anlæg og Drift af private Jernbaner. [Rødkærsbro—Kellerup-Bane].

(Første Behandling findes i Tidenden, Sp. 4749 ff.).

Lovforslagets Paragraffer sattes under Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Paragraffer og dets Overgang til 3die Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om et midlertidigt Lønningstillæg for Finans-aaret 1902—1903.

(Første Behandling findes i Tidenden, Sp. 3158 ff., Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1365—66).

Lovforslagets Paragraffer sattes under Forhandling.

Ordføreren (Philipsen): Udvalget indstiller, som ærede Medlemmer ville se, Lovforslaget til uforandret Vedtagelse. Der blev ved første Behandling gjort nogle Indvendinger mod Lovforslagets Indhold,

og Udvalget har, som det var dets Pligt, prøvet disse Indvendinger. De gik væsentlig ud paa følgende: at der er en Del Statsfunktionærer, som lønnes væsentlig med andet end Penge. Det gælder særlig Funktionærer under Statens Skovvæsen, som i det væsentlige lønnes med Udbyttet af en Jordlod. Det blev sagt, at disse Mænd jo have meget ringe Pengeløn, og derfor efter Lovforslaget ikke ville faa Adgang til Lønningstillæg, altsaa ville blive ringere stillede end ligestillede Statsfunktionærer, uagtet deres Arbejde er lige saa værdifuldt for Staten som disses. Udvalget miskender ikke dette, men maa fremhæve, at saa længe Folketinget har — siden Halvfjerdserne — bevilget Dyrtidstillæg, har man undtaget Funktionærer, som havde en væsentlig Del af deres Løn gennem Sportler og Naturalier, idet man gik ud fra, at disse Naturalydelser med de fremadskridende Tider ogsaa af sig selv steg i Værdi, og at som Følge deraf det, som taler for at give Dyrtidstillæg eller Lønningstillæg enten paa Grund af Prisernes Stigning eller paa Grund af at det almindelige Livsunderhold steg, tale imod at give saadanne Statstjenere Tillæg. Udvalget har derfor ikke kunnet komme til det Resultat, at Lovforslaget burde forandres i den Retning. Men hertil vil jeg gerne som min personlige Mening, uden at tale paa Udvalgets Vegne, føje, at det er min Overbevisning, ligesom det var det ærede Medlems, som bragte disse Funktionærers Sag paa Bane her i Tinget, at Lønningen under det danske Statsforst-væsen sikkert hører til dem, som man i Løbet af kortere eller længere Tid vil drage frem til Overvejelse. Vi have nu saa overmaade mange Lønningsgrupper under Overvejelse, at det neppe bliver i den nærmeste Fremtid, men jeg tvivler ikke om, at før eller senere kommer man til at røre derved.

Jeg har, idet jeg i øvrigt anbefaler Forslaget til Vedtagelse, endnu kun to Bemærkninger at gøre. I Lovforslagets § 4 siges, at Personer, hvis Lønning er ordnet ved Lønningslove efter 1ste Januar 1899 eller Finanslovbevilling fra 1ste April 1899, ikke faa Tillæg efter denne Lov. Men saa staar der som Slutningspunktum „Er Forbedringen mindre, faar den paa-gældende i Tillæg efter nærværende Lov et til Forskellen svarende Beløb.“ Denne Bestemmelse er ikke optagen i Lovforslagets § 2, og der har da rejst sig det Spørgsmaal inden for Udvalget, hvorledes man skulde forstaa det, om denne Be-